

Öğretmen Ve Ötesi

– CEM SULTAN · 23 Kasım 2012

Bu şiiri,ilk öğretmenliğimi yaptığım,Düzce'nin Kışla nahiyesi ÖREN köyünde kaleme almıştım.Sene 1952..Şimdi,2010 Yılında,FACE'den gördüğüm (CUMHURİYET'İN OKULUNU YAPİYORUZ..) başlıklı kutsal bir çalışmanın resimlerini izledim..Aradan geçen 58 yıl!!..Bir ömür. Neyin,nelerin,nekadar değişmiş ya da değişmemiş olduğunu?..Aslında iyiliklere doğru bir değişmeyi görememenin acısıdır,şu anda yaşadığım..Şiirimin bir kısmını takdim ediyorum :

----- ÖĞRETMEN VE ÖTESİ...

Köye giderken henüz belki ondokuz yaşın,
Köylünün niza'ından çok kerre ağrır başın..
Mısır ekmeği yeter,olmasa bile aş'ın..
Vazifemdir diyerek,buna katlanacaksın!
Sen bir okul umarken,bir kümes bulacaksın;
Sıvayıp kollarını,yeniden yapacaksın..
Harap sıvalarını kendin onaracaksın!
Vazifemdir diyerek,Okulu yapacaksın!..
Gittiğin köyde belki bulunmaz içme suyu..
Şükrediver,bulursan bir de kireçli kuyu!..
Kız'ı okula vermez,neylersin köylü huyu!..
Vazifemdir diyerek,buna göz yumacaksın!..
Öğretmen, bekçi gibi,hergün köyde kalmalı,
Yemeklik bulamazsa,suya eklemek salmalı..
Hamama ne lüzum var?derelere dalmalı..(!)
Vazifemdir diyerek,buna alışacaksın...!
Öğretmen müşfik olur..heran güleryüz takın!
Pis-pasaklı da olsa,horgörme O'nu sakın!..
Kimler ne derlerse desin,O'dur sana en yakın..
Vazifemdir diyerek,O'nu kurtaracaksın!..
Sabun alamaz köylü...Yıkayamaz elini..
Zavallı borçludur da ,doğrultamaz belini..
Hastadır belki evde,oğlu,kızı,gelini..
Vazifemdir diyerek,onlara koşacaksın! .

---Mehmet Cemalettin Bayhan-DÜZCE-